

Trenul speranței

„România a ieșit din criză!”
Anunța, cu optimism, Guvernul.
Toți erau cu mâna pe valiză:
„Următoarea stație, Infernul!”

Struțul și Cârțița

(fabula protecției individuale)

În nisip băgându-și capul
Struțul, mare tontolete, –
Mai să-i ia cu clonțul scalpul
Unui rătăcit Orbete.
Și un dialog profund
Izvodiră față-n față:
„Tu ce faci?” „Eu mă ascund!”
„Tu?” „Eu ies la suprafață!”
„Ce să cauți la lumină? –
Orb, micuț, neputincios?...”
„Tu de ce-ascunzi capu-n tină
Dacă dosul nu-i... la dos?”
„E pericolul prea mare,
Toți din jur mă hărțuiesc!”
„Dar și eu, de-nsingurare,
Nu mai vreau să mai trăiesc!”
„Zi mersi, trăiești cum poți,
Oamenii nu te observă,
Căci, flămânzi cum sunt azi toți,
Ajungeai demult... conservă!”

* * *

Într-o lume de figuri
Ce vânează-ntruna osul,
Pân' să cauți aventuri
Mai întâi salvează-ți... dosul!